

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 18 lutego 1946 r.

Nr 5

T R E Ś Ć :

DEKRETY:

- Poz.:** 44 — z dnia 8 stycznia 1946 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku 77
- 45 — z dnia 22 stycznia 1946 r. o Najwyższym Trybunale Narodowym 78
- 46 — z dnia 22 stycznia 1946 r. o odpowiedzialności za klęskę wrześniową i faszyczację życia państwowego 80

ROZPORZĄDZENIA:

- 47 — Ministra Przemysłu z dnia 11 stycznia 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Aproprowizacji i Handlu, Administracji Publicznej, Odbudowy oraz Pracy i Opieki Społecznej w sprawie zmiany przepisów wykonawczych do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym. 81
- 48 — Ministra Odbudowy z dnia 12 stycznia 1946 r. o utworzeniu dyrekcji odbudowy w Gdańsku, Poznaniu i Wrocławiu 81
- 49 — Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1946 r. o poborze podatku obrotowego w formie ryczałtu 82
- 50 — Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1946 r. w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek na podatek dochodowy 83
- 51 — Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1946 r. w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek na podatek obrotowy 84

44

DEKRET

z dnia 8 stycznia 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343), zmienionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 977) oraz art. 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 342), wprowadza się zmiany następujące:

- 1) w art. 11 lit. d) skreśla się wyrazy: „oraz komunalnych pracowni badawczych”;
- 2) skreśla się art. 15 i 16;

3) w art. 20 ust. 1 w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy: „lub w pracowni komunalnej (art. 15 i 16)”, a w zdaniu drugim wyrazy: „lub w pracowni komunalnej”;

4) w art. 21 ust. 1 skreśla się wyrazy: „lub w pracowni komunalnej (art. 15 i 16)”.

Art. 2. Majątek ruchomy komunalnych zakładów badania żywności i przedmiotów użytku, istniejących w dniu wejścia w życie dekretu niniejszego, przechodzi na rzecz Państwowego Zakładu Higieny za odszkodowaniem, którego wysokość ustala komisja powołana w tym celu, złożona z przedstawiciela właściwego związku samorządowego oraz Ministerstw: Zdrowia i Administracji Publicznej.

Art. 3. Fachowi funkcjonariusze komunalnych zakładów badania żywności i przed-

miotów użytku, istniejących w dniu wejścia w życie niniejszego dekretu, przechodzą na etat Państwowego Zakładu Higieny.

Minister Zdrowia w zależności od lat służby samorządowej i kwalifikacji funkcjonariusza przyjętego na etat Państwowego Zakładu Higieny ustali charakter jego stosunku służbowego, zaliczy go do właściwej kategorii i zasereguluje do odpowiedniej grupy uposażenia.

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Zdrowia i Administracji Publicznej.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Zdrowia:
Franciszek Litwin

w/z Minister Administracji Publicznej:
Aleksander Zaruk-Michalski

45

D E K R E T

z dnia 22 stycznia 1946 r.

o Najwyższym Trybunale Narodowym.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się Najwyższy Trybunał Narodowy oraz Prokuraturę Najwyższego Trybunału Narodowego z siedzibą w miejscu siedziby Sądu Najwyższego.

Art. 2. 1. Najwyższy Trybunał Narodowy składa się z Prezesa i sędziów.

2. Prokuratura Najwyższego Trybunału Narodowego składa się z Pierwszego Prokuratora i prokuratorów Najwyższego Trybunału Narodowego.

Art. 3. 1. Najwyższy Trybunał Narodowy orzeka w składzie 3 sędziów mianowanych w myśl art. 4 ust. 2 oraz 4 ławników powołanych w trybie art. 4 ust. 5.

2. Ławnicy w sprawowaniu swego urzędu są niezawisli i podlegają tylko ustawom.

Art. 4. 1. Prezesem Najwyższego Trybunału Narodowego jest Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego.

2. Prezydium Krajowej Rady Narodowej na wniosek Ministra Sprawiedliwości powołuje spośród osób posiadających kwalifikacje sędziowskie:

a) sędziów Najwyższego Trybunału Narodowego,

b) Pierwszego Prokuratora i prokuratorów Najwyższego Trybunału Narodowego.

3. Sprawowanie funkcji sędziego, orzekającego w sądach powszechnych lub specjalnych, nie jest przeszkodą do powołania na stanowisko sędziego Najwyższego Trybunału Narodowego.

4. Sprawowanie funkcji prokuratorskich w sądownictwie powszechnym lub specjalnym nie jest przeszkodą do sprawowania funkcji

prokuratorskich w Najwyższym Trybunale Narodowym.

5. Listę ławników ustala Prezydium Krajowej Rady Narodowej spośród posłów Krajowej Rady Narodowej.

Art. 5. Prezes, sędziowie, Pierwszy Prokurator i prokuratorzy Najwyższego Trybunału Narodowego zrównani są w prawach i obowiązkach z Pierwszym Prezesem, sędziami, Pierwszym Prokuratorem i prokuratorami Sądu Najwyższego.

Art. 6. Postępowanie przed Najwyższym Trybunałem Narodowym odbywa się według przepisów kodeksu postępowania karnego, o ile przepisy dalsze nie stanowią inaczej.

Art. 7. 1. W sprawach podlegających właściwości Najwyższego Trybunału Narodowego prokurator Najwyższego Trybunału Narodowego może zarządzić tymczasowe aresztowanie.

2. Art. 164, 165, 168, 169 i 171 kodeksu postępowania karnego nie mają w tych przypadkach zastosowania.

3. Prokurator Najwyższego Trybunału Narodowego może przeprowadzić dochodzenie bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem prokuratora sądu specjalnego lub prokuratora sądu okręgowego, organów bezpieczeństwa publicznego lub Milicji Obywatelskiej, bądź też zwrócić się o dokonanie poszczególnych czynności sądowych do sędziów śledczych lub sądów grodzkich.

4. Na wniosek prokuratora Najwyższego Trybunału Narodowego prowadzi się śledztwo. Wniosek prokuratora Najwyższego Trybunału Narodowego wiąże sędziego śledczego. Na postanowienie sędziego śledczego w przedmiocie wszczęcia śledztwa nie służy zażalenie.

5. Na postanowienie prokuratora, umarzaające dochodzenie, lub sędziego śledczego, umarzaające śledztwo, pokrzywdzonemu nie służy zażalenie.